

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, LIEPOS – JULY 11, 2017 • Vol. CVIII Nr. 79 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 07-10-2017

Iki valstybės atkūrimo jubiliejaus liko 219 dienų

JAV LB bendradarbiaus su Vilniaus universitetu

LF tarybos nariai Darius Sabaliūnas ir Agnė Vertelkaitė su 2017 metų LISS programos dalyviais Vilniaus universiteto kieme.
VU Tarptautinių programų skyriaus archyvo nuotr.

Daugiau nei trejus metus trukusios derybos ir nueitas sunkus JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) kelias pasiekė finišą – pasirašyta bendradarbiavimo sutartis su Vilniaus universitetu dėl akademinų kreditų suteikimo Lietuvių išeivijos studentų stažuotės (LISS) dalyviams už praktiką Lietuvoje.

Liepos 4 d., antradienį, Vilniaus universiteto (VU) Centrinuose rūmuose įvyko oficialus sutarties pasirašymas ir

būsimo bendradarbiavimo pristatymas. Atidarymo žodžius renginyje tarė VU Tarptautinių ryšių skyriaus vadovė Raimonda Markevičienė ir JAV LB Krašto valdybos (KV) pirmininkė bei LISS programos vadovė Sigita Šimkuvienė-Rosen. Viešnios trumpai pristatė artimiausius planus, bendrus siekius ir paašškino, kokia svarbi ši sutartis abiem šalims.

– 5 psl.

ŠIAME NUMERYJE:

Lietuvos kariuomenė – atkovotos Nepriklausomybės simbolis – 6 psl.

Naujos gairės Lietuvos diplomatams – 8 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Pasaulis yra geriausias mokytojas

LAIMA APANAVIČIENĖ

JAV LB Švietimo taryba 2016 metų „Gintarinį obuoliuką“ skyrė Maironio lituanistinės mokyklos (Lemont, IL) darželio ir lietuvių kalbos mokytojai Kristinai Vyšniauskienei. Šio apdovanojimo mecenatas Lietuvių Fondas (LF). Šia proga pakalbino Kristiną Vyšniauskiene.

Sveikinu Tave su JAV LB Švietimo tarybos apdovanojimu „Gintarinis obuoliukas“. Kuo svarbus Tau šis apdovanojimas?

Apdovanojimas yra darbo rezultatų įvertinimas. Man šis įvertinimas yra ne tik labai vertingas ir svarbus, bet kartu ir užkraunantis didelę atsakomybę, nes dabar visų lūkesčiai bus gerokai didesni.

– 15 psl. Kristina Vyšniauskiene

Gyvenime nėra kursų pradedantiesiems: kiekvienas iš karto gauna sunkiausius uždavinius – Rainer Maria Rilke

Šiandien noriu pasižvalgyti po leidinius, kuriuose gausu lietuvių smerkiančių, žeminančių, pajuokiančių pranešimų. Ką su jais daryti? Privalome apsimesti, kad jų nėra ar derėtų juos analizuoti, neigti, smerkti?

Antilietuviška propaganda, – tarsi gili, klampė, milžiniškus plotus užgrobusi ir vis dar nuolat besiplečianti pelkė. Neatsargiai pastatysi koją – pakilę pūslai išpurvins iki galvos. Sunku bus drabužius išskalbti. Jei bandysi primityviai išsikapanoti, tai amžiams įtrauks į savo verpetus. Seimo narys Laurynas Kasčiūnas ir jo šalininkai ragina valdžios institucijas priimti įstatymus, trukdančius ir mūsų kino teatrus patekti ne lietuvišką požiūrį ir istoriją demonstruojančius meninius filmus.

Teisingai mąsto jaunas politikas. Rusiškas meninis filmas „Vikings“ tikrai ne tas kūrinys, kurį privalėjome priimti išskėstomis rankomis. Juk jis subtiliai iškraipo mūsų draugų ukrainiečių istoriją – bando įrodyti rusiškas Krymo šaknis. Kitas akibrokštas – rusų režisieriaus meninė juosta „Šaltasis tango“. Ten vaizduojami Antrojo pasaulinio karo metai, kai Lietuva buvo okupuota vokiečių, paskui – sovietų. Potekstė lengvai atpažįstama. Juk filmas sukurptas pagal apysaką „Parduok savo motiną“, kurios autorius – Efraimas Savela.

Taip, tokių filmų Lietuva neprivalo žiūrėti. Bet parlamentaras L. Kasčiūnas pamiršta, jog kai kurių draudimų neįmanoma įgyvendinti techniškai. Kai kurie draudimai sugrįžta bumerangu tiems, kas juos sugalvojo.

Priešintis antilietuviškiems pramanams – tai visų pirma deramai auklėti savo žmones. Lietuviai nuo pat mažens turi būti auginami taip, kad jiems į galvą nešautų mintis įsileisti akivaizdžiai priešiškas istorijas. Tie, kurie sprendžia, kokius filmus verta pirkti, juos rodyti, patys privalėtų susiprasti. O ir žiūrovams nederėtų pamiršti tokių sąvokų kaip „sąmoningumas“, „principingumas“, „patriotizmas“. Jei jau praspūdavo koks nors priešiškas filmas – ignoruokime jį. Paraginkime draugus, pažįstamus neskubėti į kino teatrą. Tegul sumanytojai apsisuokia – filmą lai rodo tuštutėlėje arba bent pus-tutėlėje salėje.

Štai taip idealiu atveju elgtųsi Lietuvos žmonės. Tačiau Lietuva nėra ideali šalis. Beje, kuo toliau, tuo blogiau. Mat jaunoji karta mūsų mokyklose, universitetuose auklėjama globaliai, liberaliai – tik ne tautiškai, tik ne lietuviškai. Moksleiviams ir studentams jau niekas nepasakoja apie pareigą valstybei ir tautai (tad iš kur jiems žinoti, kad egzistuoja prievolė – mylėti Lietuvą). Todėl naivu manyti, kad antilietuviškai auklėjami lietuviai imtųsi uoliai įgyvendinti Seimo nario idėją – piktintis mums brukamais priešiškais kūriniais. Jie veikiau pasielgs priešingai – veržte veršis į sales, kur pasakojamos antilietuviškos istorijos. Juk draudžiamas vaisius – vilioja.

Jei jau Seimo narys kviečia įstatymų leidėjus būti itin griežtais bei principingais dėl meninių filmų, kur patartų padėti liūdnei pagarsėjusio buvusio Lietuvos prezidento Rolando Pakso straipsnį „Ar dar turiu teisę netikėti, jog Lietuvą sunkiu momentu gelbės karinės galios indeksas?“ („Vakaro žinios“, 2017.07.01). Juk šis politikas tvirtina, kad ne Rusija, o Lietuva yra agresyvi šalis. R. Pakso manymu, būtent Lietuva ir jos sąjungininkės kaltos dėl įtampos eskalavimo. Dar tiksliau tariant, tai NATO, kuriam priklauso ir Lietuva, erzina bei provokuoja Rusiją.

Minėtame straipsnyje buvęs prezidentas rašo: „Esu įsitikinęs, jog šiandien kai kurių žurnalistų bei vadovų, atsakingų už užsienio politiką, retorika kaimyninių šalių atžvilgiu yra pasiekusi pavojingą ribą

Antilietuviškos propagandos kloaka

GINTARAS VISOCKAS

ir akivaizdžiai iškrenta iš taikos metui būdingo stiliaus”.

Lietuviui turėtų būti akivaizdu: tokių „samprotavimų“ nereikėtų spausdinti. Bet ši „nuomonė“ vis tik atsirado didelį tiražą turinčiame lietuviškame leidinyje.

O į kokią lentyną derėtų padėti Lietuvoje rusų kalba leidžiamą leidinį „Litovskij kurjer“, vien šių metų birželio 26-ajame numeryje paskelbusį tris anti-amerikietiškus straipsnius? Pavyzdžiui, straipsnyje „Rusai nenusileis“ liaupsinamas JAV režisieriaus Oliver Stone filmas „Interviu su Putinu“. Tik pamanyk – Rusija niekam nekelia grėsmės. Tik pamanyk – Antrąjį pasaulinį karą laimėjusi Rusija nesusilaukė jokių dovanų. Tik pamanyk, Rusija visą laiką tik ginasi...

O štai straipsnyje apie Baltijos šalims iš Washingtono skiriamą finansinę pagalbą kovai su priešiška Rusijos propaganda vėl peršamas prurusiškas požiūris. Suprask, Rusijos propagandai be-

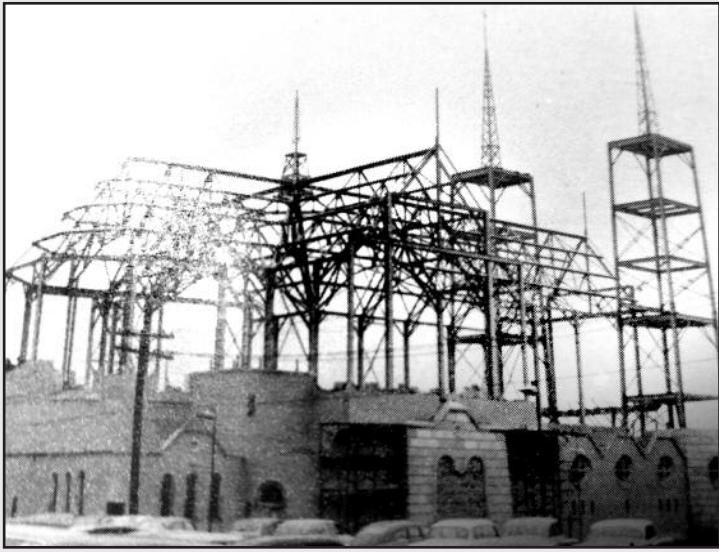
sipriešinančios Baltijos šalių žiniasklaidos priemonės negali būti nepriklausomos. Juk jos – po amerikietišku padu.

Rašinyje „Kaip amerikiečiai Rusijos prezidentui padėjo laimėti rinkimus“ – išsamus pamokslavimas, kaip kadaise Washingtonas

beveik atvirai kišosi į Rusijos rinkimų kampaniją stengdamasis valdžioje išlaikyti populiarumo netekusį Borisą Jelciną. Taigi potekstė ir vėl akivaizdi: tai amerikiečiai kišasi į Rusijos vidaus reikalus, o Rusija nieko nedarė, kad sujauktų Hillary Clinton ir Donaldą Trump dvikovą JAV prezidento rinkimų metu.

Atsiverskime kitą rusų kalba Lietuvoje leidžiamą savaitraštį – „Obzor“. Sprendžiant iš paskutiniojo birželio numerio – į Lietuvos ir jos partnerių politiką žvelgiama subtiliai. Ne taip agresyviai kaip R. Paksas arba „Litovskij kurjer“. Bet ir čia puikuoja išsamus prof. Aleksandro Užankovo tekstas apie dvasingumo aukštumas pasiekusią rusišką civilizaciją. Akivaizdu, kad rusiška civilizacija sunkiai serga, mat Rusija tebeplūdinėja kaimynines šalis ir dar akiplėšiškai meluoja, neigdama savo plėšikavimus. Bet profesoriaus tekstas brukte bruka priešingą nuomonę: Rusija – padarumo, dvasingumo, gėrio ir pažangos bastionas.

90-mečiui artėjant

Mano rankose knyga, išleista Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos Auksinio jubiliejaus proga. Švelnūs auksu švytinčios viršėliai, auksinio atspalvio sveikinimų lapai tarsi kalba apie bažnyčios svarbą ir vertę. Gausybė nuotraukų, iš kurių žvelgia įvairaus amžiaus veidai byloja, kokia reikšminga bažnyčia buvo lietuvių ir jų organizacijų gyvenime. Ir kaip džiugu, kad ji tokia ir išliko.

Šiandien, sutinkant 90 metų jubiliejų, kurį švęsime šių metų rugsėjo 10 dieną, jaučiame didelį dėkingumą tiems, kurie statė, puoselėjo ir išlaikė iki šių dienų mums šiuos nuostabius Dievo namus. Nesu žinovė visų lietuviškų parapijų Amerikoje, tačiau visa širdimi pritariu, kad Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčia, esanti Marquette Parke Čikagoje, yra paskelbta visų išeivijos lietuvių ŠVEN-

TOVE. Graži, didinga, šviečianti kaip perlas, glaudžia mus po savo skliautais, tarsi paklydusius vaikus, suteikdama ramybę ir viltį.

Taigi kviečiu visus laikyti garbę ir pareigą toliau ją puoselėti, išlaikyti, o svarbiausia – lankytis. Ne tik tada, kai sutuokiam savo vaikus, krikštijam savo mažylius ar atsisveikinam su savo mylimaisiais. Kaip nuostabiai pasikeičia sekmdienis, kai jį pradedam malda padėkodami Viešpačiui už gyvastį, gerovę, džiaugsmą, kad gyvename.

Ruoškimės šiai šventei. Prisidėkime kuo galime ir mes. Rugsėjo 10 dieną susirinkime taip gausiai, kad netilpę po šventovės skliautais gyvu žiedu apglėbtume savo dvasios namus.

Apolonija Steponavičienė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday

except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klasė – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

! Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

! Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

! Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$115.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

! Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

! Lietuvą ir kitas šalis oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00, paprastu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org, administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petruskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai
sutampa su redakcijos nuomone.

Palaimintojo Teofiliaus Matulionio beatifikacija

Yra įvykių, kuriuos norint suvokti, reikia palaukti. Vyskupo Teofiliaus Matulionio beatifikacija yra vienas iš tokių įvykių, prie kurio norisi grįžti mintimis. Todėl „Draugo“ skaitytojams siūlome paskaityti arkivyskupo Sigito Tamkevičiaus, visuomenininkės ir politinės veikėjos Angelės K. Nelsienės ir LR Seimo nario Žygimanto Pavilionio įspūdžius ir pamąstymus šia tema.

Lietuvos Garbės sargyba neša palaimintojo Teofiliaus Matulionio sarkofagą.

raliniuose brūzgynuose. Žvilgsnis į palaimintąjį Teofilį, manau, daugeliui padės susiorientuoti ir nepamesti kelio.

lionio kelią, turime suprasti, kad laisvė nėra duotybė ir, kad siekiant ją išsaugoti, reikia išmokti aukotis, o ne tik gyventi sau.

Angelė K. Nelsas, Baltic American Freedom League bei Baltic Caucus JAV Kongrese kūrėja, visuomenininkė ir politinė veikėja

Tai tarsi Dievo palaima Lietuvai, tarsi langas į kančios istoriją, prabylančią pasauliui apie žmogaus kilnumo ir meilės prasmę.

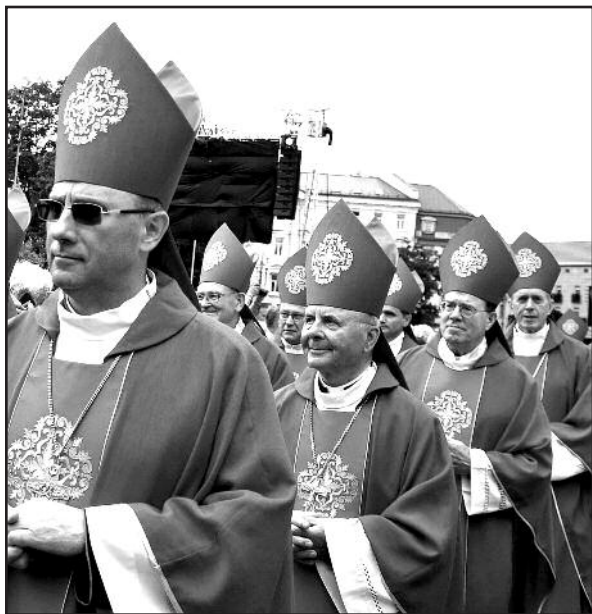
LR Seimo narys, lietuvių diplomatas, buvęs Lietuvos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius JAV ir Meksikai **Žygimantas Pavilionis**

Tai bene didžiausias katalikiškas įvykis po Šv. Jono Pauliaus II vizito – tik 1993 m. vizitas buvo žinia Lietuvai, o ši beatifikacija, mano asmenine nuomone, jau buvo nueito Lietuvos kelio įvertinimas ir iš esmės žinia Rusijai – mes savo kankinių nepamiršime ir tęsime kovą už (tikėjimo) laisvę, žmogaus orumą, demokratiją. Aikštėje plevenanti rusiška vėliava man buvo kaip vilties ženklas, kad Rusija išgirs palaiminto Teofiliaus Matulionio ir daugelio kitų kankinių maldas ir netrukus atskratys šimtamečių bolševikinių įpročių (pasibaisėtina, kad net 38 proc. rusų šiuo metu Staliną laiko geriausiu savo lyderiu). Žvelgdami į T. Matu-

LR Seimo narys, lietuvių diplomatas, buvęs Lietuvos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius JAV ir Meksikai Žygimantas Pavilionis su Angele K. Nelsiene, Baltic American Freedom League bei Baltic Caucus JAV Kongrese kūrėja, visuomenininke ir politine veikėja.

Parengė Živilė Gurauskienė

Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius (antras iš k.).

Arkivyskupas Sigitas Tamkevičius

Birželio 25-osios vyskupo Teofiliaus Matulionio beatifikacija Vilniuje buvo nuostabi šventė, panaši į šv. Jono Pauliaus II apsilankymo metu vykusias iškilmes. Tačiau reikės laiko, kad suvoktume, kas įvyko.

Bažnyčia į altorių garbę iškėlė vyskupą kankinį, tarnavusį įvairių tautybių – lietuvių, latvių, lenkų – ir kitų šalių tikintiesiems. Tarnavusį net tuomet, kai tai daryti buvo draudžiama. Tarnavusį suvokiant grėsmę netekti laisvės, o galbūt net gyvybės.

Su arkivyskupo Teofiliaus beatifikacija buvo ištartas aiškus Bažnyčios žodis, kokią tikinčio žmogaus, pasauliečio, kunigo ar vyskupo laikyseną ji vertina labiausiai. Arkivyskupo Teofiliaus beatifikacija įvertino bekompromisinę daugelio lietuvių laikyseną anuomet, kai buvo kovojama prieš tikėjimą ir kai bolševikinis režimas traiskė nekaltų žmonių likimus.

Lengva suprasti žmones, kurie, iškilus grėsmei jų pačių ir artimųjų saugumui, rinkdavosi tylos, prisitaikymo ar net kolaboravimo kelią. Bėgti ir slėptis nuo gresiančio pavojaus yra natūrali gyvos būtybės reakcija. Palaimintojo Teofiliaus laikais daugelis lietuvių, neišskiriant ir dvasininkų, rinkosi šį prisitaikymo ir išlikimo kelią; daugelis žmonių tiesiog slapta kolaboravo su sovietine valdžia, užsitikrindami savo saugumą ar privilegijas.

Palaimintasis Teofilius ėjo besąlyginės ištikimybės Dievui ir Evangelijai keliu. Jo elgsenoje nerasime jokio prisitaikymo ar bėgimo nuo pavojaus. Jis sąžiningai atliko savo kunigiškas ir vyskupiškas pareigas, žinodamas draudimus ir iš jų kylančias pasekmes – galimą laisvės netekimą.

Palaimintasis Teofilius jautė gresiantį pavojų, bet sugebėjo kontroliuoti kylančią baimę ir elgtis ne taip, kaip nori sovietiniai pareigūnai, bet kaip diktuoja sąžinė. Bažnyčia kanonizavo šią herojišką laikyseną.

Palaimintojo Teofiliaus pavyzdys ypač aktualus šiandien, kai ištrinama riba tarp tiesos ir melo, tarp gėrio ir blogio. Daugelis pasiklysta šiandienos mo-

Pradėjo darbą naujasis LR generalinis konsulas

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Pirmadienį, liepos 10 dieną darbą pradėjo naujasis LR generalinis konsulas Čikagoje 36-erių Mantvydas Bekešius. Jis pakeitė penkerius metus dirbusį ir neseniai į Lietuvą išlydėtą diplomata Mariją Gudyną. „Vakar naktį su žmona Egle atskridome į Čikagą, šiandien jau suplanuota įvairių darbų. Tarp jų – keli susitikimai su vietos lietuvių organizacijų atstovais. Tačiau pirmutinė mano užduotis buvo susipažinti su konsulato darbuotojais. Tą ir padarėme, ką tik baigėsi pirmasis mūsų susirinkimas“, – pirmadienio rytą telefonu „Draugui“ sakė M. Bekešius. Jis pažymėjo, kad susitikdamas su lietuvių organizacijų atstovais ne tik susipažins su organizacijų veikla, bet ir aptars LR valstybės atkūrimo 100-mečiui numatomus projektus.

M. Bekešius yra įgijęs teisės magistro kvalifikaciją. 2001–2004 metais jis dirbo Lietuvos Res-

publikos krašto apsaugos ministerijoje, nuo 2004-ųjų – LR užsienio reikalų ministerijoje. Dirbdamas ministerijose, jis dėstė Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos studentams teisės disciplinas. Kaip Lietuvos diplomatas trejus metus su pertrauka (2007–2009 ir 2011–2012) dirbo Afganistane. Politiko patirties M. Bekešius įgijo 2013–2016 metais dirbdamas LR Seime.

Mantvydas Bekešius pirmadienį užėmė vietą prie istorinio stalo LR generaliniame konsulate Čikagoje.

Eglės Laužonytės nuotr.

Čia jis buvo Seimo Pirmininko vyriausiojo patarėjo užsienio politikos klausimais, vėliau Sekretoriato vadovu. 2014–2016 metais ėjo LR užsienio reikalų viceministro pareigas.

TELKINIAI

Estų Pergalės dieną pasveikinome kaimynus

TOOMAS TUBALKAIN

Saulėtą ir gaivią birželio 25-ąją Estų kultūriniame darželyje, esančiame Cle-velando Rockefeller parko tautybių kultūrinių darželių tinkle, estų darželio sekretorius-iždininkas, lietuvių drau-gas Toomas Tubalkain kvietė susirin-kusius švęsti didingą estų šventę Voi-dupuha-Jaanipaeva. 1919 m. birželio 23 d. estų savanorių kariuomenė sutriuš-kinio vokiečių „Landeswehr“ kariuo-menę. Vokiečiai pasitraukė, o estai to-liau kovojo ir laimėjo prieš bolševikus. Estai švenčia kartu Voidupuha – Per-galės dieną ir Jaanipaeva – Jonines. Šventei vadovavo Estų darželio komi-teto prezidentė Erika Puusaar. Estų bendruomenė surengė tikrai įspūdingą renginį.

Šventės metu kalbą sakė ir Lie-tuvių Bendruomenės atstovas dr. Viktoras Stankus. Jis susi-rinkusius pasveikino estiškai: „Tere“ (laba diena) ir „Elagu Eesti“ (tegy-vuoja Estija).

Savo kalboje jis prisiminė Estijos laisvės kelią. Minėjo tą garsų estų pa-veikslą, kuriame pavaizduoti apsi-ginklavę senelis, sūnus ir vaikai, einantys ginti savo tautos, kovoti už laisvą ir demokratinę respubliką 1918 m., kartu su 100,000 estų sava-norių.

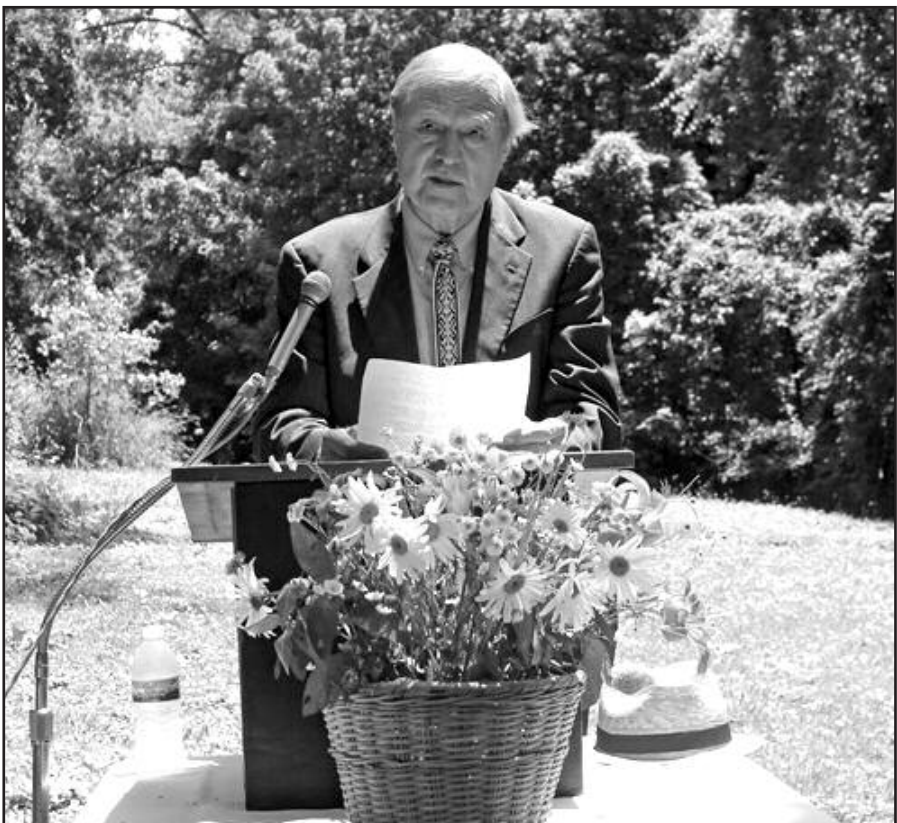
Iškovota laisvė buvo žiauriai už-gniaužta 1940 m. birželio 15 d., kada 435,000 sovietų kareivių okupavo Es-tiją, Latviją ir Lietuvą ir pradėjo ma-sinius gyventojų trėmimus į Sibirą.

Estijos prezidentas K. Pāts ir Latvijos prezidentas K. Ulmanis buvo areštuoti ir nužudyti. Lietuvos prezi-dentas A. Smetona pasitraukė į Ame-riką (Clevelandą) ir su Estijos bei Lat-vijos pareigūnais egzilyje įtikinėjo Amerikos valdžią nepripažinti jų res-publikų inkorporavimo į Sovietų Są-

Šventės dalyviai. Priekyje, centre: Erika Puusaar, Estų darželio prezidentė.

Dan Hanson, Toomas Tubalkain nuotraukos

Prelegentas dr. Viktoras Stankus sveikina estų bendruomenę.

Vertė dr. V. Stankus

jungą.

Ginkluotas pasipriešinimas Esti-joje, Latvijoje ir Lietuvoje vyko iki 1952 m., o pasyvusis – iki pat nepri-klausomybės atkūrimo. Praėjusiais metais „Cleveland International Film Festival“ rodytas estų filmas „1944“ vaizdžiai parodė estų kovą prieš so-vietus ir tautos ryžtą apginti savo vai-kus – Estijos ateitį. Šiandien Estija – gerbiama NATO narė ir kartu su Lat-vija ir Lietuva saugo savo nepriklau-somybę.

Mūsų respublikos (įskaitant ir Suomiją) turi daug bendrumų savo kultūriniame pavelde. Pvz., suomių kalboje yra apie 700 baltiškos kilmės (lietuvių ir latvių) žodžių; esama pa-našumų tautiniuose kostiumuose (pvz., juostose); turime bendrą muzikos instrumentą, kurį estai vadina „kan-nel“, latviai – „kokles“, lietuviai – „kanklės“, suomiai – „kantele“.

Toomas Tubalkain – Estų kultūrinio dar-želio sekretorius-iždininkas, „Meubev Estonian American National Council“ atstovas.

Gedulo ir vilties dieną Cicero – malda už tremtinius

MILDA ŠATIENĖ

Gedulo ir vilties dienos proga Šv. Antano parapijos bažnyčioje kunigas Gediminas Keršys aukojo šv. Mi-šias už tremtinius, mirusius kalėjimuose ir Sibiro platybėse. Taip pat ir už tuos, kurie išgyveno žiauria tremtį ir iš jos grįžo į savo tėvynę Lietuvą.

Parapijos kavos kambaryje Aldona Zailskaitė pakvietė susirinkusius pasimelsti. Ji sukalbėjo malda, prašydama Viešpaties sustiprinti tikėjimą ir globoti visus. A. Zailskaitė kvietė mylėti savo artimą, nes meilė riša mus visus per skaudžias netektis ne tik čia, bet ir tolimojo tremtyje.

Audronė Bernatavičienė pakvietė Bronę Mikulienę pakalbėti apie mūsų tautiečių trėmi-mus. Pirmiausia B. Mikulienė paprašė susirinku-siųjų žuvusius kankinius ir tremtinius pagerbti ty-los minute. Ji įtaigiai pasakojo, kaip 1941 m. birž-eLIO 14-ąją Sovietų Sąjunga su savo padėjėjais prad-ėjo masinius trėmimus į Sibirą ir Gulago stovyklas. Tada per vieną naktį Lietuva neteko apie 18 tūk-s-tančių gyventojų. Sovietų Sąjungos tikslas buvo sunaikinti patriotišką inteligentią ir sąmoningus ūkininkus. Per 1941–1952 m. trėmimus iš Lietuvos buvo išvežta apie 132 tūkstančiai gyventojų, iš kurių

apie 28 tūkstančius žuvo. Skaiciuojama, kad Lietu-va prarado apie pusę milijono gyventojų (su pasi-traukusiais į Vakarus).

B. Mikulienė paminėjo kelis žymesnius politi-nius kalinius lietuvius: prezidentą Aleksandrą Stul-ginskį, mons. Kazimierą Vasiliauską, mons. Alfon-są Svarinską, poetą satyriką Vladą Kalvaitį.

1941 m., dar būdamas gimnazijos abiturientas, Vladas Kalvaitis už pogrindžio veiklą buvo suimtas ir nuteistas 5-eriems metams lagerio bei 4-eriems tremties.

Vl. Kalvaitis kartu su dėdės šeima buvo išvežtas į Intos lagerį dirbti akmens anglies kasyklose. Se-kinantis darbas, nuolatinis badas ir šaltis daugelį po-litinių kalinių nuvarė į kapus. Nežmoniškomis są-lygomis gyvenančius tremtinius dvasiškai stiprino tikėjimas ir malda bei viltis sugrįžti į mylimą tėvynę Lietuvą. Poetas ir rašytojas Vl. Kalvaitis su dėkin-gumu prisimena profesorių iš Azerbaidžano, kuris dalindavo maistą ir stengdavosi padėti kaliniams iš-gyventi. Su poetu kartu lageryje buvo ir kunigas Ka-zimieras Vasiliauskas. Jis kartais gaudavo maisto siuntinių iš Lietuvos. Kaliniams būdavo didelė šventė, kai kunigas išvirdavo kibirą košės su spir-gučiais ir visiems padalindavo. Išleistas iš lagerio bū-simasis monsinjoras dešimt metų buvo laikomas liaudies priešu ir gyveno prie Daugpilio, Latvijo-

je. Tik 1969 m. K. Vasiliauskui buvo leista sugrįžti į Lietuvą. Lietuvai atgimstant ir tikintiesiems grą-žinus Vilniaus arkikatedrą, buvo paskirtas jos kle-bonu.

Pasibaigus lagerio terminui, Vl. Kalvaitis trem-tyje baigė Irkutsko universitetą. 1966 m. jis grįžo į Lie-tuvą ir dėstė rusų kalbą Tytuvėnų technikume. Su-grįžęs į tėvynę rašytojas pasinėrė į kūrybą ir parašė šias knygas: „SRB“, „Volungė“, „Svečias iš Ma-dagaskaro“, „Sustiprinto režimo barakas“. Pasta-rosios knygos dedikacijoje autorius rašo: „Tiems, ku-rie buvo Ten ir liko; tiems, kurie buvo Ten ir grįžo; tiems, kurie nebuvo, kad niekada Ten nebūtų!“ Vl. Kalvaitis sielojasi, kad šiandieninėje Lietuvoje daug žmonių gyvena vargingai. Jis kaltina dabartinę valdžią, kuri remia klestinčius biurokratus ir negina jų žeminamų eilinių piliečių.

Įamžinant žuvusių tremtinių, politinių kali-nių, Lietuvos kariuomenės ir partizanų atminimą, Kryžkalnyje bus pastatytas paminklas. Šio projek-to sumanytoja yra Tėvynės partizanų laisvės kovos įamžinimo sąjunga.

Minėjimo pabaigoje Cicero LB apylinkės pir-mininkė Birutė Zalatorienė Aldonai Zailskaitėi ir Jo-litai Kisieliūtei-Narutienei įteikė Vidurio Vakarų apygardos padėkos raštus už lietuvių puoselėjimą išėivijoje.

Idėja atgaivinti dainas gimė sename rūsyje

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Prisiminti tai, kas nepelnytai pamiršta – toks buvo vakaro, vykusio vieną iš paskutiniųjų birželio penktadienių Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, motyvas. Renginio viešnios – šiuo metu JAV gyvenanti bei šioje šalyje vokalo studijas baigusi solistė Miglė Žaliukaitė (mecosopranas) ir pianistė iš Lietuvos, muzikos ir teatro akademijos docentė, daugelio tarptautinių konkursų laureatė Eglė Perkumaitė.

Muziejuje surengto koncerto metu skambėjo kompozitorių Balio Dvariono, Vytauto Klovos, Antano Belazaro, Konstancijos Brundzaitės, Mikalojaus Konstantino Čiurlionio, Konrado Kavecko ir kitų kompozitorių dainos bei arijos iš operų (Miko Petrausko „Birutė“ ir V. Klovos „Pilėnai“). Atlikėjos pristatė neseniai išleistą savo albumą „Forgotten Lithuanian Songs and Arias“. Jo atsiradimą finansavo „Lithuanian Heritage Society of Rochester“.

M. Žaliukaitė pasakojo, kad mintis įdainuoti šias dainas kilo netikėtai. Gyvendama Rochesteryje, ji giedodavo bažnyčioje lietuviškose šv. Mišiose. Tos bažnyčios vargonininkas turi didelį lietuviškos muzikos natų archyvą.

„Kartą įlindau pas jį į rūsį pasieškoti natų. Pamaniau, surasiu ką nors sau, nereikės pirkti. Ir tuomet pamaciau, kad tame rūsyje yra man negirdėtų ir nematytų lietuviškų dainų, arijų. Norėjau tų kūrinių pasiklausyti, tačiau internete niekur jų neradau. Pagailo, kad tos muzikos niekas neiečia“, – prisiminė dainininkė.

Anglų, italų, vokiečių kalbas mo-

Koncerto akimirka, kai viską pasako muzika. Dainuoja M. Žaliukaitė, akompanuoja E. Perkumaitė.

Klausytojus pakerėjo jaudinančios melodijos.

V. Petrauskiens nuotraukos

kanti M. Žaliukaitė prisipažino, kad dainuojant gimtąją kalbą ją apima ypatingas jausmas. Todėl norisi daugiau dainuoti lietuviškai. „Pirmoji arija, kurią susiradau tame rūsyje ir

pasiėmiau, buvo Mirtos arija iš V. Klovos „Pilėnų“. Ta arija mane kaip „griebė“, taip ir nebepaleido. Tuomet ir kilo ta idėja: kodėl nesusiradus daugiau dainų ir jų neįrašius?“, – pasakojo

muzikė. Ji sako norėjusi, kad šie nuostabūs kūriniai nedūlėtų lentynose, o būtų klausomi. Kad kas nors panorėjęs šias dainas galėtų susirasti internete ir jų pasiklausyti.

Nuo šios idėjos iki albumo įrašymo praėjo keleri metai. Miglei reikėjo žmogaus, kuris galėtų akompanuoti. Ji Lietuvoje susirado E. Perkumaitę, savo pirmąją mokytoją. Ši muzikantė dar šešiametę M. Žaliukaitę, mažąją „Liepaičių“ choristę, mokė skambinti pianinu. Moterys susitiko ir sėkmingai įgyvendino pridulkėjusiam rūsyje gimusią idėją.

Miglė įsitikinusi: reikia saugoti ir skleisti lietuvišką muziką. Atlikėja pasakojo, kad net didžiosiose konservatorijose, kuriose jai teko studijuoti vokalą, dažniausiai nieko nebūdavo girdėta apie lietuvių kompozitorių kūrinius. Daugelis dėstytojų nustebdavo išgirdę, kad Lietuvoje yra kompozitorių. Tačiau pasiklausę kūrinių, amerikiečiai muzikos specialistai imdavo domėtis, kur būtų galima gauti jų natų.

„Reikia saugoti, atkapstyti, įrašyti ir skleisti lietuvių kompozitorių dainas ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje, kur populiarumo sulaukė prancūziškos, vokiškos dainos. Neabejoju, kad ir lietuviškai muzikai čia irgi yra vietos“, – įsitikinusi M. Žaliukaitė.

Dabar dviejų profesionalių atlikėjų – M. Žaliukaitės ir E. Perkumaitės duetas įvairiose JAV lietuvių bendruomenėse pristato savo albumą. O į pristatymus susirinkusiems klausytojams suteikiama proga pasiklausyti nepelnytai primirštos, nuostabios lietuviškos vokalinės muzikos.

JAV LB bendradarbiaus su Vilniaus universitetu

LF tarybos nariai Darius Sabaliūnas ir Agnė Vertelkaitė bei JAV LB KV pirmininkė Sigita Šimkuvienė-Rosen dovanoja stažuotės dalyviams marškinėlius.

Atkelta iš 1 psl.

R. Markevičienė pabrėžė, kad net 21 šių metų LISS studentas atliks praktikas Lietuvos įmonėse bei įstaigose per Vilniaus universitetą (likę 2 – per Vilniaus Gedimino technikos universitetą). Būtent čia jie bus vertinami ir, sėkmingai pabaigę stažuotę, ne tik gaus universitetinių kreditų, bet ir galės papildyti savo gyvenimo aprašymą darbo Lietuvoje patirtimi bei turės galimybę sustiprinti savo lietuvių kalbos ir kultūros žinias. S. Šimkuvienė pridūrė, kad ši programa tikrai ne-

būtų tokia išpildyta ir prasminga, jei ne pagrindinis rėmėjas – Lietuvių Fondas. „Ši parama atveria duris į patrauklesnes praktikas, gyvenimo, susitikimų, oficialių vizitų vietas. LF dėka mes turime galimybę apsilankyti įvairiuose Lietuvos kampeliuose ir susipažinti su ypatingais žmonėmis“, – džiaugėsi ji.

Visi susirinkusieji išlausė istorijos fakulteto dėstytojo dr. Norberto Černiausko paskaitos „Lietuviai – pasaulis – Lietuva“, pasidalijo patirtimis apie gyvenimą svetur, lietuviybės saugojimą ir švietimo svarbą. Kiti renginio svečiai – jaunieji gimnazistai iš JAV ir keletos Lietuvos miestų, buvo supažindinti su universiteto studijų programomis, pakviesti į ekskursiją.

Po oficialios dalies LISS studentai susitiko su savo praktikų vadovais, pasirašė trišales sutartis, aptarė užduotis, kurias atliks stažuotės metu.

VU Tarptautinių ryšių skyriaus info

Būsimi gydytojai su praktikos vadovais.

VU Tarptautinių programų skyriaus archyvo nuotraukos

Kalba Karo akademijos viršininkas brg. generolas Algis Vaičiūnas.

K. Dijoko nuotr.

Prezidentės Dalios Grybauskaitės sveikinimo žodis.

I. Budzeikaitės nuotr.

„BE REIKALO NEPAKELK, BE GARBĖS NENULEISK“

Lietuvos karo akademija švenčia 25-erių metų jubiliejų

LINA VAITIEKŪNAITĖ

Birželio 16 d. 25-ąsias įkūrimo metines minėjo Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija, kuri žvelgdama į savo istoriją kartu parodo ir Lietuvos kariuomenę, nes ruošia būsimus karininkus vadus, atitinkančius tiek šalies, tiek partnerių NATO keliamus reikalavimus.

Čia mokosi kariūnai, savo žinias tobulina Lietuvos ir užsienio valstybių karininkai. Informacija apie šalies saugumą ir gynybą pristatoma moksleiviams, kuriems skirta Akademijos leidžiama metodinė medžiaga, vadovėliai ir žurnalai.

dovybė, universitetų rektoriai, užsienio valstybių atstovai, Lietuvos karo akademijos bendruomenė.

Prezidentės teigimu, Akademija parengė 23 laidas tokių jaunų žmonių, kuriais galima bet kada pasikliauti, nes karininko vardas yra vertas pasididžiavimo. Taip buvo praeityje, taip turi būti ir ateityje. „Akademija turi būti tokia, kad jos absolventai galėtų didžiuotis, jog mokėsi būtent šioje Lietuvos partizanų ginkluotųjų pajėgų vado vardu pavadintoje akademijoje. Tokių karininkų ir tokių žmonių, kuriais valstybė gali pasikliauti, reikia dar daugiau“, – kalbėjo šalies vadovė.

„Galite pagrįstai didžiuotis būdami šauniausios Lietuvos kariuomenės dalies kūrėjais, – į Akademijos bendruomenę kreipėsi krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis. – Kariuomenei reikia gerai pa-

priklausomos Lietuvos keliu. Jau dvidešimt penkerius metus mes patys sprendžiame, kokias ugdysime ateities šalies gynėjų savybes, kam juos ruošime. Tai daugiau nei aukštojo mokslo institucija – mums ji yra tapusi atkovotos Lietuvos nepriklausomybės simboliu“, – kalbėjo Akademijos viršininkas brigados generolas Algis Vaičiūnas.

„Lietuvos Karo akademijoje užauginami karininkai yra laisvi bei intelektualūs žmonės, stiprūs lyderiai. Netrukus išleisime dvidešimt ketvirtąją kariūnų laidą, kuri tuo pačiu bus ir šeštąja laida tų, kurie gimė ir užaugo nepriklausomoje Lietuvoje, kurie niekada savo gyvenime neturėjo kovoti su raudonosios okupantų šmėklos ideologija, – Lietuvos istoriją prisiminė karininkas. – Tikiu, kad jie dar labiau sustiprins Lietuvą, kuri įvairiais XX amžiaus laikotarpiais buvo taip negailestingai naikinama – tremiama, represuojama ir žudoma. Tikiu, kad jau išaugo naujoji intelektualų šalies gynėjų – patriotų karta.“

Brg. gen. Algis Vaičiūnas jaučia pasididžiavimą, kad šiandien Lietuvos karo akademija yra šalies lyderių, patriotų ir laisvų žmonių rengimo institucija, ugdomi vakarietiško mentaliteto, vakarietiškos lyderystės ir plataus mąstymo žmonės. „Akademija kiekvienam absolventui skiepija karininkui lyderiui būtinas savybes – pareigingumą, garbę, ištikimybę, pasiaukojimą savo šaliai, komandinį darbą, lojalumą civilinei valdžiai“, – kalbėjo Akademijos viršininkas. Kreipdamasis į šventės dalyvius jis užtikrino, kad Akademija sieks aukštesnių laimėjimų ir kiekvienas jos narys stengsis pranokti pats save.

„Kaip visus dvidešimt penkerius metus, Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija ir toliau eis pirmyn. Mes nebijome pokyčių ir galimų klaidų – tik taip pasieksime naujų aukštumų, tik taip tobulėsime. Mes ir toliau diegsime jauniems žmonėms norą ir galimybę mokytis karybos. Mes ir toliau sieksime ne išmokyti žmones, bet išmokyti juos mokytis,“ – užtikrino Akademijos viršininkas.

Kariūnų priesaika. 1995 m.

LKA archyvo nuotr.

Aukštosios mokyklos šventinio renginio tikslas buvo apžvelgti Akademijos istoriją, padėkoti tiems, kurie dirbo ir prisidėjo prie jos kūrimo ir augimo, suburti bendruomenės narius. Tai buvo šventė visai Akademijos bendruomenei ir jos draugams.

Karininko vardas vertas pasididžiavimo

Renginyje dalyvavo Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė, krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis, Lietuvos kariuomenės (LK) Ordinariato apaštalinis administratorius ir Vilniaus arkivyskupas metropolitas Gintaras Grušas, Krašto apsaugos ministerijos ir Lietuvos kariuomenės va-

rengtų, motyvuotų ir aukštos kvalifikacijos karininkų, o Lietuvai reikalinga moderni aukštoji karininkų rengimo mokykla, kuri būtų pajėgi konkuruoti su populiariausiomis šalies aukštosiomis mokyklomis. Linkiu Karo akademijai nesustoti ir kelti sau naujus mokslo ir studijų gerinimo iššūkius. Tačiau svarbiausia – būkite patriotizmo lopšys, kuriame puoselėjama meilė Tėvynei, pagarba praeičiai ir pareiga geresnei Lietuvos ateičiai.”

Atkovotos Lietuvos nepriklausomybės simbolis

„Lietuvos karo akademija nuolat augo, ieškojo, keitėsi, o dabar – tvirtai žengia daug žadančiu ne-

Dėkojo Akademijos darbuotojams

Krašto apsaugos ministras Karoblis ir brg. gen. Vaičiūnas, dėkodami Lietuvos karo akademijos darbuotojams už ilgametį darbą ir sąžiningą tarnybą Akademijoje, įteikė vardines dovanas ir padėkas.

Šventiniame renginyje pasirodė 22 metus gyvuojantis Lietuvos karo akademijos vyrų choras „Kariūnas“ ir kariūnų grupė „Vytis“, susirinkusiems koncertavo tarptautinio muzikos festivalio „Sugrįžimai“ jaunosios kartos atlikėjai, grojo Krašto apsaugos savanorių pajėgų bigbendas. Svečiai galėjo susipažinti su istorinėmis Akademijos nuotraukomis.

Išskirtinė aukštoji mokykla

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija

– vienintelė aukštoji mokykla Lietuvoje, suteikianti universitetinį ir karinį išsilavinimą, ugdanti karininkus lyderius. Akademijos misija – parengti motyvuotą ir pasirengusį vadovauti Lietuvos kariuomenės padaliniams karo ir taikos metu karininką, ugdant jo lyderio savybes, intelektą, suteikiant profesinių žinių ir praktinių įgūdžių, reikalingų vadui. Akademiją sėkmingai baigusiems kariūnams suteikiamas pirmasis karininko (leitenanto) laipsnis, būrio vado kvalifikacija, viešojo administravimo ar politikos mokslų bakalauro laipsnis. Į profesinę karo tarnybą pakviečiami visi Akademijos absolventai, įgyvendinę jiems keliamus reikalavimus.

Jau nuo pirmos dienos Akademijoje stengiamasi, kad kariūnai pajustų, jog čia vieta tik aktyviam ir labai pareigingam žmogui. Čia reikia parodyti viską, ką žmogus turi geriausia: ištvermę lauko pratybų metu, mokėjimą susikaupti ir valdyti situaciją vadovaujant būriui, intelektą ir kūrybiškumą studijuojant teorinius dalykus. Kariūnams dėsto aukštos kvalifikacijos mokslo laipsnius turintys specialistai dėstytojai ir profesinę patirtį tarptautinėse operacijose įgiję karininkai instruktoriai.

Studijų metu kariūnams sudaromos sąlygos dalyvauti kultūriniame, sportiniame ir visuomeniniame gyvenime. Akademijos auklėtiniai dainuoja vyrų chore „Kariūnas“, šoka sportinius šokius. Norintys gerinti savo fizinį pasirengimą, lanko įvairių sporto šakų treniruotes, siekiantys laimėti karinius įgūdžius, gali dalyvauti Akademijos žvalgų būrelio ir kituose užsiėmimuose.

Žinias tobulina Lietuvos ir užsienio valstybių karininkai

Lietuvos karo akademijoje taip pat keliama krašto apsaugos sistemos karininkų kvalifikacija, yra organizuojami karinės anglų kalbos ir karininkų profesinio tobulinimo kursai užsienio valstybių karininkams. Tarptautiniuose kursuose mokosi Baltijos šalių karininkai, žinias tobulina karininkai iš Ukrainos, Gruzijos, Armėnijos, Moldovos ir kt. šalių.

Pasak Akademijos viršininko, čia įgyvendintas ne vienas NATO valstybių ir Partnerystės taikos labai valstybių projektas, adaptuoti jų jau ilgus metus naudojami mokymo moduliai: „Džiaugiamės, kad dabar jau patys esame ta NATO valstybės karine mokymo institucija, kuri dalijasi savo patirtimi su kitomis valstybėmis ir moko užsienio valstybių karininkus.“

Karo akademijoje taip pat nuolat atliekami mokslo tiriamieji darbai, mokslininkai ir pedagogai nuolat renigia ir išleidžia įvairius leidinius: monografijas, mokslo studijas, žodynus, vadovėlius, mokomąsias ir metodines priemones, žurnalus.

„Akademijos vairs yra palyginti jaunos, gerai išsilavinusių mokslo žmonių rankose, – kalbėjo brg. gen. Vaičieliūnas ir visiems padėkojo. – Didelis ačiū jums už neįkainojamą darbą, už jūsų atsидavimą ir pasiaukojimą koja kojon einant su Akademijos reformomis, už labai gerai vykdomas kariūnų studijas, kurias metu formuojamos kariūnų profesinės žinios ir ugdomos jų žmogiškosios vertybės.“

Prisimenant istoriją

„Neretai sąmoningai mintimis grįžtu į Lietuvos sąjūdžio laikus. Grįžtu tam, kad dar kartą objektyviai įvertinčiau mūsų visų pasiekimus, kurie yra nepaprastai dideli. Visi ge-

rai atsimename, kokiose neįtikėtinai sudėtingose sąlygose teko atkūrinėti Lietuvos valstybę. Dideli sunkumai laukė ir kuriamos Lietuvos karo akademijos: trūko visko – žinių apie vakarietišką studijų ideologiją, pažangias karines struktūras, suvokimo apie lyderystę, trūko patirties, ir žinoma – resursų. Tačiau 1992 metais Akademijos kūrėjai stojo petys į petį ir drąsiai ėmėsi to, kas tuo metu atrodė beveik neįmanoma, – Akademijos pradžią prisiminė brg. gen. Algis Vaičieliūnas. – Buvo visokių etapų – tokių, kurie pasiteisino, buvo ir tokių, kurie tiesiog suteikė patirties.

Man asmeniškai gana simbolišku buvo etapas, kai 2000 metais mes patys, kartu su kariūnais, griovėme betonines Akademijos tvoras – sovietų karo mokyklos palikimą. Visiems tuomet sakiau – tapkime skaidriais ir atvirais šalies visuomenei, išileiskime į Akademiją daugiau saulės spindulių ir šviesos.“

Svarbiausi faktai ir skaičiai

1992 m. birželio 16 d. Lietuvos Vyriausybės nutarimu buvo leista įsteigti Krašto apsaugos mokyklą, kuri, Aukščiausiąjai Tarybai priėmus nutarimą „Dėl Krašto apsaugos akademijos įsteigimo“, buvo įsteigta. Ši data ir laikoma oficialia Lietuvos karo akademijos įkūrimo diena.

1992 m. liepos 13 d. krašto apsaugos ministras pasirašė įsakymą dėl Krašto apsaugos mokyklos įsteigimo. Pagal patvirtintus nuostatus mokykla tapo krašto apsaugos sistemos struktūriniu vienetu, pavaldžiu Krašto apsaugos ministerijai ir rengiančiu specialistus krašto apsaugos reikmėms.

1992 m. rugpjūčio 30 d. Krašto apsaugos mokyklai įteikta kovinė vėliava. Joje aukso raidėmis išsiuvinėtas šūkis „Mūsų ginklas, mūsų mokslas – Lietuvai Tėvynei“.

1994 m. sausio 18 d. Lietuvos Respublikos Seimo sprendimu Krašto apsaugos mokykla buvo reorganizuota į Lietuvos karo akademiją. Krašto apsaugos ministro įsakymu 1998 m. lapkričio 20 d. Akademijai suteiktas partizanų generolo Jono Žemaičio vardas.

1994 m. liepos 20 d. Lietuvos karo akademija išleido pirmąją 111 karininkų laidą.

1995 m. Akademijoje atgaivinta prieškarinio tradicija – suteikiant pirmąjį karininko laipsnį, kardu paliečiamas absolvento petys ir ištariai žodžiai: „Be reikalo nepakelk, be garbės nenuleisk“. Nuo 2009 m. šis priesakas Akademijos viršininko įsakymu tapo LKA moto.

Nuo 2000 m. rugsėjo 1 d. į Akademiją pradėta priimti ir merginas.

2003 m. Akademijoje įvesta karininko (lyderio) ugdymo programa, kuri buvo integruota į karinio ugdymo sistemą. Atskirtos akademinės studijos ir karinis rengimas.

2015 m. birželio mėn. Akademijoje bakalauro studijas baigė pirmoji puskarininkų laida.

Per 25 veiklos metus Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje yra parengta ir Lietuvos karininkų korpuso gretas papildė 23 dieninių (nuolatinių) studijų karininkų laidos: 1 547 įvairių specializacijų karininkai, o kartu su išstęstinėmis (neakivaizdinėmis) studijomis ir dieninių bei išstętinų studijų magistras iš viso parengta 2 470 karininkų.

Nuo Akademijos įkūrimo įvairius kvalifikacijos kėlimo kursus baigė daugiau kaip 10 000 Lietuvos ir užsienio karininkų ir tarnautojų.

Kariškiai apdovanojo ir civilius

Apdovanoti medaliu „Už nuopelnus“ (iš k.): Zigmas Tamakauskas, Elena Skaudvilaitė, Adolfas Gurskis ir Anatolijus Žibaitis. Rengėjų nuotr.

ALDONA GRIGAITIENĖ

Lietuvos Valstybės – Karaliaus Mindaugo karūnavimo diena iškilmingai buvo minima Lietuvos Krašto apsaugos ministerijos Baltojoje salėje.

Šis minėjimas turėjo ne tik šventės, bet ir apdovanojimų išraišką. Jame dalyvavo ne tik kariškiai, bet ir kviestiniai civiliai asmenys. Civiliams skirtu medaliu „Už nuopelnus“, kuriame įrašyti žodžiai „Laisvė, Garbė, Tėvyne“, buvo apdovanoti buvę Vilniaus universiteto lituanistinių studijų studentai Marija Eidukevičiūtė-Trasauskienė, Adolfas

vanojimus įteikė Krašto apsaugos ministras Raimundas Karoblis.

Atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę, šie žmonės savo darbine ir visuomenine veikla aktyviai įsijungę į Sąjūdžio veiklą, stengėsi aktyviai prisidėti prie jaunimo patriotinio pilietinio ugdymo, mūsų tautos dvasinių vertybių išsaugojimo, jų plėtros, prie atgimusios valstybės pamatų stiprinimo. Adolfas Gurskis buvo ELTOS generalinis direktorius, Zigmas Tamakauskas buvo Kauno savivaldybės tarybos narys ir Pilietybės komisijos pirmininkas, Seimo nario padėjėjas, kandidatas į LR Seimą, Lietuvos istorijos mokytojas. Elena Skaudvilaitė ir Anatolijus Žibaitis mokyklose mokiniams dėstė lietuvių kal-

bą, žadino jų domėjimąsi literatūra. Jie ir dabar, jau sulaukę garbingo amžiaus, nenuleidžia rankų dirbdami vienokią ar kitokią visuomeninę darbą: Elena Skaudvilaitė – Lietuvos rašytojų sąjungos narė, poetė ir vertėja, neseniai išleidusi penktą savo poezijos knygą „Žodžių dūzgesys“, kurioje ryškūs Tėvynės meilės, pilietinės atsakomybės ir doros motyvai.

Anatolijus Žibaitis, domėdamasis Žemaitijos paribio ir Klaipėdos krašto praeitimi, šiais metais parašė apybraižų knygą apie Žemaitijos miestelio Gardamo ir aplinkinių kaimų istorinę praeitį. Pažymėtina, kad A. Žibačio žmona Dalia taip pat žinoma regiono poetė ir įvairių miniatiūrų autorė, galėjusi savo kūrybą skelbti tik Nepriklausomoje Lietuvoje. Prieš kurį laiką išėjo jau dešimtoji jos eilėraščių ir tikrų žmonių gyvenimo istorijų knyga „Tarp dienos ir nakties“.

Zigmas Tamakauskas žinomas kaip pažintinių ekskursijų po Lietuvą vadovas ir švietėjas, publicistas, Lietuvos sąjūdžio Kauno skyriaus Švietimo komiteto pirmininkas, Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio štabo narys.

Džiaugiamės jų visų kilnaus darbo įvertinimu, linkėdami jiems kuo geriausios sveikatos, dar daug gražios kūrybinės veiklos.

„Draugo“ bendradarbio Zigmo Tamakausko apdovanojimas.

Gurskis, Elena Skaudvilaitė, Zigmas Tamakauskas ir Anatolijus Žibaitis, kurie sovietinės okupacijos metais rizikuodami tvarkė lietuvių karių kapus Vilniaus Rasų ir kitose kapinėse, rūpinosi tautinių ir krikščioniškų vertybių bei nesuklastotos Lietuvos istorijos sklaida. Šiuos garbingus apdo-

Suvažiavo Lietuvos ambasadoriai iš viso pasaulio

D. Grybauskaitė susitiko su diplomatais.

Roberto Dačkaus nuotraukos

Bveik visą praėjusią savaitę Vilniuje vyko kasmetinis Lietuvos ambasadorių suvažiavimas. Pačią pirmąją suvažiavimo dieną Lietuvos Respublikos Prezidentūroje juos priėmė Prezidentė Dalia Grybauskaitė. Šalies vadovė užsienio valstybėse reziduojantiems Lietuvos diplomatomis nubrėžė pagrindinius uždavinius.

Sudėtingoje geopolitinėje situacijoje Lietuva užsitikrino patikimas gynybos garantijas ir tvirtą sąjungininkų palaikymą. Tačiau, Prezidentės teigimu, Lietuvai ir visai Europai susiduriančios su vis aršesne propaganda, kibernetinėmis atakomis, šalies saugumui vis svarbesnis tampa ir diplomatų vaidmuo. Atviras dialogas su sąjungininkais ir partneriais, gebėjimas aiškiai įvardinti mums kylančius saugumo iššūkius ir gynybos poreikius svarbu tiek rengiantis artėjančiam NATO viršūnių susitikimui 2018 m., tiek siekiant išlaikyti tarptautinį budrumą grėsmių akivaizdoje.

Prezidentė pabrėžė, jog vieninga ir tvirta tarptautinė pozicija yra svarbiausias įrankis kovojant su nesaugios Astravo AE statybomis. Todėl kiekvieno Lietuvos diplomato pareiga – užtikrinti, kad apie šios jėgainės keliamą pavojų žinotų visi atsakingi užsienio pareigūnai ir Lietuvos partneriai.

Buvo atkreiptas dėmesys, jog šalies diplomatinės atstovybės užsienyje turi teikti ne tik formalias konsulinės paslaugas, bet stiprinti Lietuvos žmonių ryšį su tėvyne. Apie 40 proc. užsienyje gyvenančių lietuvių domisi galimybėmis grįžti namo. Jiems būtina konkreti ir nuoširdi diplomatų pagalba. Mūsų šalies diplomatai privalo būti pasiekiami visiems pasaulio lietuviams, kad ir kur jie begyventų.

Valstybės šimtmetį Lietuva pasitinka kaip pažangi, veržli ir pasauliui atvira valstybė. Pirmieji iš Baltijos šalių tapome didžiausios pasaulio mokslo institucijos CERN nariais, įsitvirtiname ir kaip regiono gyvybės mokslų centras. Lietuvoje pagaminti medicininiai preparatai eksportuojami į daugiau nei 100 pasaulio valstybių, o gyvybės mokslų sektorius auga greičiausiai Europos Sąjungoje (ES) – po 20 proc. kasmet. 2018 m. Lietuvoje rengiama didžiausia ir svarbiausia regiono gyvybės mokslų konferencija „Life Sciences Baltic“, į kurią Prezidentė paragino aktyviau kviesti užsienio šalių mokslininkus ir verslininkus. Šalies vadovės teigimu, diplomatų užduotis – stiprinti Lietuvos inovacijų potencialą tarptautinėje erdvėje ir atverti dar daugiau galimybių mūsų šalies pažangai.

Lietuvai itin svarbi ir kokybiška ekonominė diplomatija – jai reikia ne trumpalaikės naudos, bet in-

vesticijų iš patikimų užsienio partnerių, kurios kurtų aukštą pridėtinę vertę ir nekeltų grėsmės nacionaliniam saugumui.

Susitikimai Vyriausybėje

Diplomatus priėmė ministras pirmininkas Saulius Skvernelis. Premjeras nušvietė svarbiausius Vyriausybės veiklos planus, papasakojo apie numatomus ministrų kabineto darbus.

S. Skvernelis pažymėjo, kad gerokai užsitęsė de-rybos su profsąjungomis ir verslo atstovais, darbdaviais dėl Darbo kodekso ir Socialinio modelio priėmimo. Taip pat buvo atkreiptas dėmesys į alkoholio prieinamumo mažinimą šalyje. „Dėl alkoholio turime didžiulę problemą. Tai rodo žmonių žūtys ir kiti nelaimingi atsitikimai statybų vietose, paplūdimiuose, taip pat šeimos aplinkoje. Todėl nieko nekeisti ir tik leisti pelnytis vienam ar kitam stambiam verslo subjektui nebegalime“, – kalbėjo premjeras.

Pabrėžti dvigubos pilietybės, kibernetinio saugumo, Europoje kylantys iššūkiai, pvz. Jungtinės Karalystės pasitraukimas iš ES ir kiti klausimai.

Premjeras pabrėžė JAV politinio buvimo Europoje svarbą. Pasak vyriausybės vadovo, JAV kariai Lietuvoje ir regione buvo ir yra kertinis Europos saugumo ramstis.

Priėmimo dalyvavę susisiekimo, ūkio, energe-

tikos, švietimo ir mokslo ministrai išsamiau aptarė savo kuruojamų sričių veiklos rezultatus bei suapžindino su ateities planais.

Kalbėjo diplomatų vadovas Linas Linkevičius

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius diplomatų suvažiavime pasakė kalbą, kurioje buvo apibendrinti veiklos rezultatai per pastaruosius ketverius metus ir aptarti svarbiausi iššūkiai bei prioritetai artimiausioje ateityje.

Ministras L. Linkevičius kalbėjo, kad veiklos tęstinumas ir platus politinis sutarimas dėl prioritetų yra svarbus mūsų užsienio politikos bruožas. Praėjusį rudenį išrinktas Seimas, vos pradėjęs dirbti, patvirtino ankstesniame Seime priimtą rezoliuciją dėl užsienio politikos krypties tęstinumo. Joje buvo atspindėti svarbiausi prioritetai dėl saugumo ir gynybos, santykių su JAV, Rusija, Ukraina, Rytų partnerystės, ekonominės diplomatijos, mūsų piliečių teisių ir kitų klausimų. Kasdienybė ir nuolat besikeičianti geopolitinė padėtis vis pakoreguoja numatytą veiklų kryptis, tačiau svarbiausieji akcentai išlieka tie patys.

L. Linkevičius pabrėžė, kad šalies saugumo aplinka išlieka sudėtinga, ją vis sunkiau prognozuoti. „Buvo daug spekuliacijų dėl JAV prezidento rin-

Stasė Bacevičius, gyvenanti Orland Park, IL, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų parama padės skleisti lietuvišką žodį išeivijoje.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Rusijos šnipui – 10 metų kalėjimo

Vilnius (Diena.lt) – Vilniaus apygardos teismas dešimties metų laisvės atėmimo bausme dėl šnipinėjimo nu teisė Rusijos pilietį Nikolajų Filipčenką.

Teisėja Regina Pocienė paskelbė, kad 2015 metais sulaikytas keturiasdešimtmetis vyras yra Rusijos Federalinės saugumo tarnybos (FSB) pareigūnas. Anot teismo, N. Filipčenka naudojosi suklastotais dokumentais, siekdamas nusišnipinti tikrąją tapatybę, ir ne kartą neteisėtai kirto šalies sieną.

Anot Valstybės saugumo departamento, tai pirmas atvejis Lietuvoje, kai dėl šnipinėjimo buvo sulaikytas kadrinis Rusijos saugumo tarnybos darbuotojas. Lietuvos teisėsauga anksčiau skelbė, kad N. Filipčenka siekė užverbuoti Vadovybės apsaugos departamento pareigūnus įtaisyti pasiklausymo įrangą Prezidentės Dalios Grybauskaitės kabinete ir rezidencijoje.

Anot teisėjos, N. Filipčenka byloje atsisakė duoti parodymus. Prokuroras Justas Laucius po teismo posėdžio žurnalistams sakė, kad N. Filipčenka yra FSB Karaliaučiaus srities valdybos karininkas, o šnipinėdamas

Rusijos šnipas Nikolajus Filipčenka. Alfa.lt nuotr.

naudojosi netikra tapatybe.

Prokuroro teigimu, nustatyta, kad vykdant žvalgybinę veiklą klastotos Europos Sąjungos šalių vizos.

Nuosprendis per 20 dienų gali būti skundžiamas Lietuvos apeliaciniam teismui. Lukiškėse vienutėje kalinamas N. Filipčenka savo kaltę neigia.

Pasak advokatės, Rusijos diplomatai rūpinasi nuteistuoju, jam perveda pinigų, kiek leidžiama pagal įstatymus. Jei nuosprendis įsigalios, Rusijos pilietis bausmę atliks pataisos namuose.

Kultūros atašė nori kelti į New Yorką

Vilnius (BNS) – Kultūros ministerija siekia, kad Lietuvos kultūros atašė reziduotų ne Washingtone, o New Yorke.

Anot Kultūros ministerijos, New Yorke yra išikūrusios stambiausios ir svarbiausios kultūros institucijos – kultūros reiškinius pasaulio mastu formuojantys, pristatantys ir įtvirtinantys muziejai, komercinės galerijos, koncertinės įstaigos, muzikos, teatro, šokio agentūros ir prodiuserių kompanijos, leidybos ir žiniasklaidos įmonės, kino ir televizijos industrijos atstovybės. New Yorke reziduoja ir pagrindiniai kultūros industrijos lobistai, investuotojai ir kultūros mecenatai.

Kaip svarbi aplinkybė minima ir tai, kad New Yorke gyvena bei kuria JAV meno scenoje išsivertinę Lietuvos menininkai Žilvinas Kempinas, Kes Zapkus, Aidas Bareikis, Julius Luda-

vičius, Ieva Mediodia, režisieriai Jonas Mekas, Vincas Sruoginis, muzikai Gabrielius Alekna, Žibuoklė Martinaitytė ir kiti. New Yorke veikia lietuviškos organizacijos – Susivienijimas lietuvių Amerikoje, Tautos fondas, galerija SLA 307 ir kitos.

Ministerija taip pat primena, kad New Yorke būtų naudinga palaikyti tiesioginius ryšius su Žydų mokslinių tyrimų institutu (YIVO). Mat šiuo metu institutas su Lietuvos valstybės centriniu archyvu ir Lietuvos nacionaline Martyno Mažvydo biblioteka vykdo septynių mėnesių trukmės projektą, kurio tikslas – išsaugoti, suskaitmentinti ir specialiaame interneto tinklalapyje virtualiai sujungti Vilniuje prieš karą veikusio YIVO archyvus, šiuo metu saugomus Vilniuje ir New Yorke bei atkurti skaitmeninėje erdvėje Strašūno Vilniaus biblioteką.

Alantoje stovyklauja Rusijos lietuvių vaikai

Alanta (Alkas.lt) – Liepą Alantoje (Molėtų raj.) vyksta penktoji, tradicinė lietuvių kalbos ir kultūros stovykla Rusijos lietuvių vaikams.

Dviejų savaičių trukmės stovykloje lietuvių kilmės vaikai ir jaunuoliai iš Sankt-Peterburgo, Maskvos, kitų Rusijos šiaurės ir Sibiro lietuvių bendruomenių bei lituanistinių mokyklų mokyklis lietuvių kalbos, lietuviškų dainų ir šokių, tradicinių patiekalų gamybos, susipažins su Lietuvos etnokultūra, dalyvaus pažintinėse išvykose.

Tradicinė stovykla padeda Rusijoje gyvenantiems lietuviams išsaugoti

tautinę kultūrą, palaikyti ir stiprinti ryšius su Lietuva. Iš viso stovykloje jau apsilankė per 100 vaikų iš Sankt-Peterburgo, Petrozavodsko, Medvežgorsko, Bratsko, Barnaulo, Ulan-Udė, Čitos, Maskvos ir kitų Rusijos regionų.

Stovykla Alantoje – viena iš trijų Švietimo ir mokslo ministerijos remiamų stovyklų užsienio lietuvių vaikams. Liepos viduryje Rumsiškėse rengiama stovykla trečią kartą sukvies lietuvius iš viso pasaulio statyti miuziklo, o rugpjūtį – į kūrybinę stovyklą pajūryje rinksis Karaliaučiaus srityje gyvenančių lietuvių vaikai.

Cirkuose gali nelikti laukinių gyvūnų

Vilnius (LRT TV) – Seime įregistruota pataisa, siūlanti uždrausti laukinių gyvūnų pasirodymus cirke bei jų gabenimą Lietuvos teritorijoje. Tokia tvarka jau taikoma 25 Europos valstybėse, neseniai įsigaliojo Latvijoje, o netrukus laukinių gyvūnų pasirodymai cirke bus uždrausti ir Estijoje.

Iniciatyva uždrausti laukinių gyvūnų pasirodymus cirkuose Lietuvoje kilo po to, kai gegužę šiauliečiai su-

rengė piketą dėl gastroliavusiam Čekijos cirke keistai besielgiančio dramblio ir jo laikymo pažeidimų.

Pasak Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo pataisų iniciatoriaus parlamentarą Lino Balsio, laukiniai gyvūnai, atlikdami pasirodymus, patiria didžiulį stresą, kuris gali sukelti įvairių psichikos sutrikimų ar net mirtį. Jo teigimu, į cirką tėvus su vaikais turėtų pritraukti artistai.

Baigėsi G20 viršūnių susitikimas

Hamburgas (ELTA, „Draugo“ info) – Nepaisant Jungtinių Valstijų pasitraukimo iš Paryžiaus klimato kaitos susitarimo, didžiojo dvidešimtuko (G20) viršūnių susitikime kitų 19 šalių lyderiai patvirtino savo išsipareigojimą laikytis susitarimo.

Viršūnių susitikime buvo pasiektas galutinis susitarimas. Jame pripažįstamas JAV pasitraukimas iš Paryžiaus klimato kaitos susitarimo. Teigiama, kad JAV stengsis glaudžiai bendradarbiauti su kitomis šalimis, kad padėtų šioms daug švariau ir efektyviau išgauti ir naudoti iškastinį kurą.

Dvidešimties ekonomiškai stipriausių pasaulio valstybių atstovai patvirtino savo paramą laisvajai prekybai, bet pareiškimo projekte pripažino, kad šalys gali ginti savo įmones ir rinkas nuo nesąžiningos praktikos.

Klimato kaita ir prekyba buvo du daugiausia nesutarimų kėlę klausimai. Iš dalies taip buvo dėl tvirtos JAV prezidento pozicijos. D. Trump pasisako už sąžiningą ir atvirą prekybą, kuri atneštų naudą JAV įmonėms ir

Antiglobalistai nenuobodžiavo: žalos pridaryta nemažai. NBC nuotr.

darbuotojams.

G20 grupę sudaro: Argentina, Australija, Brazilija, Didžioji Britanija, Europos Sąjunga, Indija, Indonezija, Italija, Japonija, JAV, Kanada, Kinija, Meksika, Pietų Afrika, Pietų Korėja, Prancūzija, Rusija, Saudo Arabija, Turkija ir Vokietija.

Hamburge vyko riaušės, protestuotojai gatvėse statė barikadas, apipleshino parduotuves ir susirėmė su policija.

Pirmą kartą susitiko D. Trump ir V. Putinas

Hamburgas (ELTA) – Per G20 viršūnių susitikimą Hamburge, JAV prezidentas Donald Trump ir Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas pirmą kartą susitiko akis į akį ir aptarė tariamą Rusijos kišimąsi į praėjusius JAV prezidento rinkimus.

„JAV prezidentas susitikimą su V. Putinu pradėjo pabrėždamas Amerikos žmonių susirūpinimą dėl Rusijos kišimosi į 2016 m. rinkimus“, – sakė JAV delegacijos narys, valstybės sekretorius Rex Tillerson.

„Pokalbis šia tema buvo sunkus ir

ilgas. Prezidentas daugiau nei kartą spaudė V. Putiną šiuo klausimu. Tačiau kaip ir praėityje, V. Putinas neigė, kad Rusija buvo išpajinojusi į rinkimus“, – tęsė JAV valstybės sekretorius.

Tačiau JAV valstybės sekretorius teigė, kad neaišku, ar abi šalys kada nors sutars šiuo klausimu.

Tai buvo pirmasis D. Trump ir V. Putino susitikimas akis į akį, kuris truko ilgiau nei dvi valandas, o tai – daug daugiau nei planuota. Abiejų šalių vadovai aptarė ir karą Sirijoje, terorizmo grėsmes ir kibernetinį saugumą.

Kuluaruose aptarė ir Ukrainos konfliktą

Hamburgas (BNS) – Vokietijos, Prancūzijos ir Rusijos vadovai susitiko Didžiojo dvidešimtuko viršūnių susitikimo kuluaruose aptarti konflikto Rytų Ukrainoje.

Vokietijos kanclerė Angela Merkel, Prancūzijos prezidentas Emmanuel Macron ir Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas per darbo pusryčius susitarė, kad paliaubos, numatytos pagal 2015 metų Minsko taikos susitarimus, turi būti „nuodugniai įgyven-

dintos”.

A. Merkel ir tuometis Prancūzijos prezidentas Francois Hollande tarpininkavo sudarant Minsko susitarimus, bet jų įgyvendinimas ilgainiui įstrigo.

Per G-20 aukščiausio lygio susitikimą Vokietija ir Prancūzija vadovavo diplomatinėms pastangoms sureguliuoti konfliktą Ukrainos rytuose kartu su Rusija ir Kijevu, kuris nėra stipriausių ekonomikų klubo narys.

JAV valstybės sekretorius atvyko į Ukrainą

Washingtonas (Alfa.lt) – JAV Valstybės sekretorius Rex Tillerson su trumpu vizitu atvyko į Ukrainą.

Kijeve numatyti R. Tillersono pokalbiai su Ukrainos prezidentu Petro Porošenko.

JAV Valstybės departamento pranešime teigiama: „Sekretorius patvir-

tins Amerikos išsipareigojimą Ukrainos suverenumui ir teritoriniam vientisumui, tuo pačiu paskatindamas Ukrainos vyriausybę ir toliau vykdyti reformas, sustiprinsiančias Ukrainos ekonominę, politinę ir karinę atsparumą”.

Šis susitikimas plačiau nekomentuojamas.

JAV prezidentui atstovavo dukra

Hamburgas (ELTA) – Liepos 8 dieną Didžiojo dvidešimtuko viršūnių susitikimo metu JAV prezidentą Donald Trump netikėtai trumpam pavadavo jo dukra Ivanka Trump.

JAV prezidentas trumpam išėjo susitikti su Indonezijos vadovu, o jo vietą laikinai užėmė I. Trump. Nors ji oficialiai yra Prezidento patarėja, tačiau įprastai G20 renginiuose valstybių vadovus pavaduoja kiti aukšto rango atstovai. Korespondentai pranešantys apie G20 viršūnių susitikimą teigė neprišmenantys panašaus precedento. Netrukus D. Trump grįžo į savo

vietą tarp Didžiosios Britanijos premjerės ir Kinijos prezidento. Neatrodė, kad I. Trump būtų svariai prisidėjusi prie diskusijos apie migraciją ir sveikatos reikalus Afrikoje tuo metu, kol nebuvo jos tėvo.

Nuotrauka, kurioje užfiksuotas I. Trump dalyvavimas renginyje, buvo išplatinta Rusijos atstovo ir susilaukė kritikos socialiniuose tinkluose. Kai kurie teigė, kad I. Trump nebuvo išrinkta atstovauti žmones ir abejojo jos kaip mados ženklų savininkės sugebėjimais dalyvauti tokio aukšto rango diplomatiniam susitikime.

Pasaulis yra geriausias mokytojas

Mažieji mokytojos Kristinos Vyšniauskienės mokiniai.

Asmeninio K. Vyšniauskienės albumo nuotr.

Atkelta iš 1 psl.

Kaip atėjai į lituanistinę mokyklą?

Progai pasitaikius padėkosiu savo sūnams. Tai jie mane čia atvedė. Iš pradžių į mokyklą važiuodavome trise, vėliau dviese, na o dabar aš viena.

Kaip manai, kas darė įtaką Tavo kaip mokytojos savybėms?

Turiu dvi įgimtas savybes – tai meilė vaikams ir pakantumas. Visas kitas įgijau per išsimokslinimą ir patyrimą, tai yra per 12-kos metų pedagoginį pasirengimą.

Kokie principai Tau svarbiausi darbe?

Mokiniai yra kitos kartos atstovai ir jų požiūris įvairiais gyvenimo klausimais dažnai skiriasi. Tai normalu, nes viskas kinta. Šiandienos mokiniai savo gyvenimo neįsivaizduoja be kompiuterinių žaidimų, elektroninio pašto, interneto, mobiliųjų telefonų, bendravimo sparciosiomis žinutėmis. Taigi suprantama, kad dėl tokios aplinkos ir sąveikos su ja dabartiniai mokiniai mąsto ir apdoroja informaciją kitaip negu mes, suaugę. Mano nuomone, labai svarbu sukurti tokią aplinką klasėje, kad jie galėtų atvirai, be baimės išsakyti savo nuomonę, išgirstų ir gerbtų kitokį požiūrį, o vėliau analizuotų ir padarytų išvadas. Ir nesvarbu, ar tai apie klasėje susiklosčiusią situaciją, ar literatūroje nagrinėjamą temą, principas tas pats: išklausyti, pasakyti, ką tu galvoji, analizuoti ir padaryti išvadą. Tai formuoja laisvai mąstančias, kūrybin gas asmenybes. Mokiniai nenori besąlygiškai klausyti mokytojo vien todėl, kad jis yra vyresnis, perskaitęs daugiau knygų, yra įgijęs profesinių žinių, patirties ir t.t. Visa tai išryškėja bendravime, diskusijose. Jei mokytojas iš tikrųjų visa tai turi ir mielai tuo dalijasi su mokiniais, jo klausys ir jį gerbs. Mokytojas gali aiškinti, patarinėti, cituoti faktus, pasakoti pamokančias istorijas, motyvuoti, skatinti mokytis ir suteikti reikiamų žinių, bet negali visko išmokyti! Tai Mokytojo kompetencijos riba.

Tavo nuomone, ar reikalingas ir kam reikalingas lituanistinis švietimas?

Kad galėtume suprasti kitus, turime pažinti save, žinoti savo šaknis. Lietuvių kalbos, Lietuvos valstybės istorijos, kultūros mokymas ir supažindinimas su Lietuvos dabartimi padeda žmogui suvokti savo kultūrinį tapatumą. Lituanistinis švietimas, ugdymas – tai vienas svarbiausių veiks-

nių saugant ir puoselėjant lietuviybę. Būtent šių tikslų ir siekiama lituanistiniu ugdymu.

Apibūdink gerą mokytoją. Koks jis turėtų būti? Kokios savybės reikalingos, kad būtum geras lituanistinės mokyklos mokytojas?

Nuoširdus, mylintis vaikus, norintis kurti ir matyti spindinčias vaikų akis, bet svarbiausia – mylintis Lietuvą ir spinduliuojantis ta meile į visas puses, kad savo šviesa ir šiluma pritrauktų kuo daugiau vaikų, kurie su meile, pagarba ir šypsena prisimintų mokyklą.

Kaip asmenybė mokytojas turi ne „vaidinti“ mokytoją, bet iš tikrųjų juo būti. Jis turi būti geras psichologas, suprasti įvairius mokinius, su visais rasti bendrą kalbą. Labai svarbu, kad mokytojas būtų nuoširdus ir pozityvus, kontroliuotų savo emocijas, būtų nešališkas ir teisingas, ieškotų naujovių, drąsiai tas naujoves diegtų savo klasėje. Svarbu gilinti savo žinias, tobulėti, bet dar svarbiau gebėti perteikti turimas žinias mokiniui. Geras mokytojas motyvuoja, skatina ir teigiamai nuteikia. Jis didina pasitikėjimą savimi, puoselėja mokinio norą išmokyti, drąsina ir, aišku, turi gerą jumorą jausmą.

Įdomus Tavo darbo lituanistinėje mokykloje atvejis – dirbi ir su ikimokyklinukais ir su vyresnių klasių mokiniais Kas lengviau – mokyti mažuosius ar dirbti su paauglius?

Dirbdama ir su mažais, ir su vyresniais įdedu vienodai darbo ir širdies, tik naudoju skirtingus metodus. Negaliu atsakyti į šį klausimą, nes niekada neieškau, kas lengviau. Atvėrus duris Maironio lituanistinės mokyklos penktadieninėms klasėms, specialiai pasirinkau vyresnių klasių mokinius, kad priversčiau save judėti į priekį. Jei būčiau pasirinkus ikimokyklinukus, būčiau pasirinkus kas lengviau, nes ten takas jau buvo pramintas.

Ar šiais modernumo laikais, kai mokinius supa naujausios technologijos, kai didelis gyvenimo tempas, įmanoma mokinius sudominti lietuvių kalba? O gal turi kokių ypatingų receptų, kas padėtų mokinius sukviešti ne tik į lituanistinę mokyklą, bet ir tapti Lietuvių Bendruomenės nariu?

Taip, šiandien visi mūsų mokiniai yra žmonės, kuriems skaitmeninė kompiuterių, videožaidimų ir interneto kalba yra jų „gimtoji kalba“. Taigi didžiausia problema, su kuria šiandien susiduriame tai, kad moky-

tojai, kurie kalba pasenusia iki skaitmeninio amžiaus vartota kalba, turi mokyti žmones, kalbančius visiškai kita kalba.

Šiandieniniai mokiniai yra įpratę priimti informaciją labai greitai. Jiems patinka apdoroti vienu metu iš lygiagrečių šaltinių gaunamą informaciją ir daryti keletą užduočių vienu metu. Vienu metu jie gali žiūrėti TV, ruošti namų darbus, dėti nuotraukas į „Facebook“ ir valgyti. Jiems geriau, kai vaizdas pirmesnis už tekstą, o ne at-

virkščiai. Jie geriausiai dirba būdami internetinėje erdvėje. Jie mėgsta greitą atpildą, pasitenkinimą ir dažnus apdovanojimus. Jie teikia pirmenybę žaidimams, o ne „rimtam“ darbui. Mes, mokytojai, turime suprasti ir pripažinti šiuos naujus gebėjimus, jų naujos technologijos ir mums, mokytojams, padeda plačiau praverti mokslo langą. Mokiniams pamokos tampa įdomesnės. Tik nereikia bijoti jas diegti savo klasėje. Informacijos pateikimas yra daug efektyvesnis ir įdomesnis panaudojus vaizdines priemones ekrane. Paprašykite mokinių paruošti projektą ir pasiūlykite 2 būdus: ant popieriaus arba naudojant technologijas. 98 proc. dabartinių mokinių pasirinks technologijas, ir tai nuostabu, taip jiems daug lengviau. Nereikia spausdinti, kirpti, klijuoti, o darbas nuo to nenukentės, priešingai, bus sutalpinta daugiau informacijos, daugiau vaizdinės medžiagos. Atsiveria didelės galimybės kūrybiškumui: parinkti, suderinti skaidrių ir šriftų spalvas, jų dydį, judėjimą ir t.t. O ir pristatymas tokio projekto žymiai paprastesnis, nes visa informacija prieš tavo akis. Naujos technologijos – tai naujos kartos popierius ir pieštukas, tai jų erdvė. Mokiniai tikisi iš mokytojų naujovių. Kompiuterį, išmaniuosius telefonus ir internetą vaikai naudoti nori ne tik laisvalaikio, bet ir pamokose. Sukurkime savo klasėje jiems įprastą aplinką, pažabokime technologijas mokymo tikslams, kad galėtume ugdyti asmenybes, kurios nebus abejingos savo kultūriniam tapatumui, kurios ne tik bus Bendruomenės nariais, bet ir turės norą dirbti jos labui.

Esi ne tik mokytoja, bet ir aktyviai dalyvauji ruošiant Mokytojų savaites Dai-

navos stovykloje. Kaip įsijungei į šį darbą? Ar tokios stovyklos atneša nors kiek naujos mokytojams?

Didžiausia Dainavos stovyklos lituanistinių kursų nauda yra mokytojų iš įvairių Amerikos kampelių susipažinimas, bendravimas, pasidalijimas darbo patirtimi, mokymo metodais. Svarbu susitikti, išgirsti kitų kolegų pasisakymus, pasidalinti vargais ir laimėjimais. Paskaitas Dainavoje skaito ne tik Amerikos lituanistinių mokyklų mokytojai ir prelegentai iš Amerikos, o ir žinomi vadovėlių autoriai, kalbų, etnokultūros žinovai iš Lietuvos. O kur dar įvairiausia kultūrinė programa laužas, dainos, lietuviškų papročių šventės, šokiai. Tikrai neabejoju kursų nauda ir man labai svarbu, kad prieš daugiau kaip keturis dešimtmečius sukurta lituanistinio švietimo puoselėjimo sistema neišnyktų, kad ji būtų tęsiama naujos kartos pasekėjų.

Kokie dalykai Tau suteikia džiaugsmo, prasmės pojūtį?

Labai didelę įtaką daro mokinių tikėjimas manimi, vidinis ryšys, kai jaučiu, kad mano buvimas kartu su mažaisiais mokiniais, mano literatūros pamoka, pokalbiai, ar surengtos diskusijos vis dėlto mano mokiniams yra svarbūs, jiems įdomu patirti naujoves. Tai įkvepia ir palaiko, leidžia jausti darbo mokykloje prasmę. Tiek energijos, gyvasties, jaunatviško polėkio kiek mokykloje, kitur vargiai surasi.

Kas dar be darbo lituanitinėje mokykloje Tave traukia, kuo domiesi, kokius turi pomėgius?

Laisvalaikio mėgstu skaityti, gaminti naujus patiekalus, mėgstu keliauti, žiemą slidinėti, vasarą važiuoti kalnų dviračiu. Patinka muzika, filmai, spektakliai.

Kokių turi ateities planų ir troškimų? Jų turiu labai daug, bet negaliu dailintis, jie – asmeniškai.

Ko palinkėtum savo mokiniams ir sau pačiai? Kokia gyvenimo išmintimi norėtumei pasidalinti?

Tiesiog prasmingai išgyventi kiekvieną dieną, ją jaučiant, o ne tik laukiant, kad ji prabėgs. Mokintis linkiu pakantumo ir tolerancijos kitoniškumui, pagarbos ir atjautos vieni kitiems. Pasaulis yra geriausias mokytojas. Kiekvienas įvykis, kiekviena patirtis yra pamoka. Kiekviena nesėkmė yra žingsnis į sėkmę. Kiekvienas sunkumas yra mūsų tikėjimo išbandymas. Ieškoti laimės – prigimtinė kiekvieno žmogaus teisė. Tačiau išorėje jos nerasime. Tikroji laimė slypi kiekvieno žmogaus viduje. Klausykime savo širdies!

A † A ALFONSUI KERELIUI

Nuoširdžiausiai užjaučiame VILIJĄ ir SVAJONĘ KERELYTES į Amžinybę išėjus mylimam tėveliui ALFONSUI KERELIUI.

Telydi jus dvasios stiprybė sunkią netekties valandą. Mūsų širdys gedi su jumis.

LUMA moterys

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Kviečiame paminėti 84-ąsias Stepono Dariaus ir Stasio Girėno skrydžio per Atlantą metines.** Liepos 16 d., sekmadienį, 10 val. r. pagerbsime lakūnų atminimą vainiko padėjimu prie paminklo Marquette Parke. 11 val. r. Šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje bus aukojamos iškilmingos šv. Mišios. Po jų – vaišės ir pabendravimas paprapijos salėje. Dalyvauti visus kviečia Amerikos lietuvių inžinierių ir architektų sąjunga (ALIAS), Lietuvos šaulių sąjunga išeivijoje ir ALT'as.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje** (2745 W. 44th St., Chicago, IL) liepos 16 d. 10 val. r. švęsime 15-tąjį eilinį metų sekmadienį bei paminėsime

Stepono Dariaus ir Stasio Girėno 84-ąsias mirties metines. Eucharistijos šventimą atnašaus kunigas Gediminas Keršys.

■ **Liepos 16 d., kaip ir kiekvieną mėnesio trečiąjį sekmadienį, 1 val. p. p.** Beverly Shores Šv. Onos bažnyčioje (Saint Ann of the Dunes) šv. Mišias atnašaus kun. Gediminas Keršys. Po Mišių, 2 val. p. p. Beverly Shores Amerikos lietuvių klubas kviečia rinktis „Lituanica“ parke, kur paminėsime lakūnų Stepono Dariaus ir Stasio Girėno legendinio skrydžio per Atlantą 84-ąsias metines. Dalyvaus JAV LB Vidurio Vakarų apygardos valdybos atstovai. Laukiame visų.

Liepos 12 dieną „Draugas“ švenčia savo 108-ąjį gimtadienį!

Ta proga skelbiame ypatingą prenumeratos vajú:

užsakykite laikraštį ir gausite dovanų internetinę prenumeratą tam pačiam laikotarpiui.

Užsiprenumeruosite „Draugą“ pusmečiui?

Nemokamą internetinę prenumeratą pusmečiui galėsite padovanoti savo bičiuliui ar giminaičiui.

Pasiūlymas galioja liepos mėnesį.

Kreipkitės į Audronę Kižytę tel. 630-805-1404.

PARODA – TĖVYNĖ/PATRIA

Archyvinė paroda

Susivienijimo lietuvių Amerikoje (SLA) 130-mečiui paminėti

Liepos 15 – rugsėjo 30 d.

Parodos atidarymas – liepos 15 d., šeštadienį, 4 val. p. p.

Parodoje bus pristatyti įvairūs istoriniai artefaktai, liudijantys praeities realijas: laikraščio „Tėvynė“ originalai, SLA draudiminės formos, organizacijos narių sąrašai, SLA originalūs organizacijos antspaudai, buhalterinės knygos, nuotraukos, vienetiniai klišių atspaudai iš išlikusių daugiau nei 2 000 originalių laikraščio „Tėvynė“ plokščių, SLA spaustuvėje spausdinti leidiniai (kai kurie datuojami 1904 metais) bei jos knygyne išsaugotos knygos iš įvairių lietuviškų leidyklų JAV bei Lietuvoje. Taip pat korespondencija su SLA nariais, SLA jubiliejiniai albumai, kultūrinių renginių lankstinukai ir t.t.

Parodoje taip pat bus rodomas Jono Meko filmas „Ar buvo karas?“ – apie lietuvių išeivijos gyvenimą 1950–1953 metais Amerikoje. New Yorko premjera! Filmą lietuvių kalba.

Parodą aplankyti galima liepos 16–19 d., nuo 10 val. r. iki 8 val. v.

Rugpjūčio 1–31 d. pagal susitarimą (kreiptis į Laimą Mihailovich tel. 917-501-3275)

Rugsėjo 8–30 d. nuo trečiadienio iki šeštadienio, 12 val. p. p. – 6 val. v.

**SLA307 Art Space – 307 W 30th Street,
New York, NY 10001
www.sla307.com**

Neatpažįstamai pakeista Marijampolė

Ketvirtą kartą Marijampolėje surengtas meno simpoziumas „Malonny – Marijampolė, Niujorkas, Londonas: idėjų migracija“. Projekto autorius Ray (Rimvydas) Bartkus, dailininkės iš New Yorko Ieva Martinaitytė-Mediodia ir Meg Regelous tapė ant pastatų sienų. Pastaroji autorė savo kūrinį visiškai pakeitė pamačiusi Marijampolę ir sieną. Kačių kiemelyje ji sukūrė dar daugiau kačių ir paukščių, nors prieš atvykstant eskize dominavo mitinės būtybės.

Šiuo metu New Yorke gyvenanti dailininkė Ieva Martinaitytė-Mediodia neįsivaizdavo, kokio grandiozinio dydžio sieną ji tapys, tačiau sako nepabūgusi erdvės – Marijonų gimnazijos sporto salės sienos ir liko prie iš anksto planuoto projekto.

Ray Bartkus savo kūriniumi šiemet pasirinko pačioje miesto širdyje – J. Basanavičiaus aikštėje – esančio skverelio tvorą. Priešais centrinį paštą esantis piešinys pilnas simbolių ir įdomių detalių.

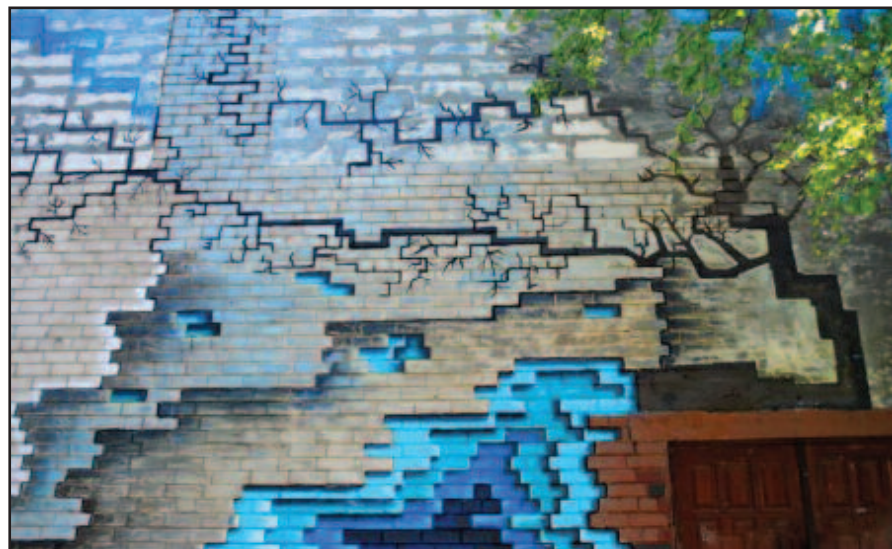
Bernardinai.lt info

Visame pasaulyje žinomų Bob Dylan ir Leonard Cohen šaknys – Marijampolėje. Šį piešinį R. Bartkus juokaudamas pristatė: „L. Cohenas laukia autobuso į Vilkaviškį“.

New Yorke gyvenančios dailininkės Meg Regelous siena Marijampolėje.

Ievos Martinaitytės-Mediodia kūrinys.

Vytauto Raškausko nuotraukos